diumenge DIETARI

Un ple recent de la Diputació de Girona.

RAMON IGLESIAS

dissabte "Is this love"
El dia que torni a cremar l'Alt Empordà, quedarà tota la comarca flipada cantant i dansant Is this love, is this love, is this love... Is this love that I'm feeling? Els recomptes oficials d'hectàrees cremades de la Generalitat hauran de quantificar matolls i bosc però, sobretot, plantes de marihuana, que sembla que s'ha convertit en el nou blat de l'Alt Empordà. No hi ha setmana que els Mossos d'Esquadra no enviïn una nota anunciant que han localitzat una plantació o hivernacles amb grans extensions d'aquesta lucrativa planteta psicotròpica, fins al punt que és quasi impossible fer-ne una estadística. Apostaria que hi ha més "maria" a l'Empordà que en tot l'Himalaya.

diumenge cotorres
En els darrers temps, les cotorres han passat a formar part de la banda sonora de les comarques de Girona. El passeig marítim de Roses sembla el plató somiat per Alfred Hitchcock amb legions d'ocellots verds d'aquests que conformen una insuportable orquestra de tortura sonora que trenca la placidesa d'un passeig dominical. D'on han sortit? Caminant trobo, observant les espectaculars i geomètriques formacions que dibuixen al cel els pardals i els estornells, un apassionat ornitòleg de Girona. És en Ponç Feliu, que m'explica que aquestes cotorres ja fa uns quinze anys que es van acomodar a Roses i que són cotorres argentines, diferents a les de la ciutat de Girona, on s'han instal·lat cotorres de Kramer. Diu en Pons que totes són de la mateixa família i introduïdes per particulars que es van cansar de l'ocellot i els van deixar anar o se'ls van escapar. En tot cas, és una presència altament estrident i estressant.

dilluns rebaixes
Les rebaixes s'han convertit en un període comercial prescindible. La caiguda de les vendes registrades en els darrers cinc anys, ha portat els comerços a buscar i a trobar esquerdes legals per poder fer descomptes quan volen i, sobretot, les setmanes prèvies a les festes de Nadal. Enguany han trobat en les contradiccions entre les normes espanyola i catalana, el filó per poder fer descomptes selectius -per seccions- durant tota la campanya de Nadal, de manera que les rebaixes estan essent d'una discreció inaudita.

dimarts multar bancs
En aquest país petit el mimetisme entre els ajuntaments sol funcionar, encara que moltes vegades per maneres i no per conviccions, i sovint per impulsar estúpides mocions que res tenen a veure amb els interessos del municipi. La darrera moda hivern en mocions als consistoris, consisteix a implantar reglamentacions per multar

bancs i caixes que tinguin pisos buits. Seria una fantàstica notícia perquè caixes, bancs i subhasteros són avui en dia els principals usurers i especuladors en matèria de venda d'habitatge. I dic que seria una bona notícia perquè repto qualsevol a comprovar, d'aquí uns mesos, quantes multes han imposat per aquest motiu a bancs i caixes.

dimecres seguretat

Els Mossos d'Esquadra i la policia municipal asseguren que Girona és la capital més segura de Catalunya. Una afirmació qüestionable perquè la seguretat és del tot objectiva. Què diran les víctimes dels delictes quan escoltin o llegeixin aquesta afirmació? L'any passat un alcalde del Gironès em deia, orgullós, que al seu poble no hi havia delictes i que la seguretat era total perquè havien fet una gestió urbanística molt selectiva que no permetia l'arribada de "gent conflictiva". L'endemà robaven amb violència una sucursal del poble.

dijous assessors

Ha trigat 30 anys però, al final, la justícia ha descobert que la Diputació de Girona és una oficina de col·locació política i clientelar. És sabut que la justícia no llegeix ni escolta notícies perquè, en cas contrari, faria temps que ho sabria. Algú que durant anys ha estat dins del sistema -ha estat sistema- ho ha denunciat. D'aquesta manera la justícia ha observat finalment "indicis de delicte" en el vell muntatge dels assessors nomenats pels partits polítics. Assessors de vés a saber quina cosa que cobren, i no poc, de la Diputació però que no trepitgen les seves dependències, sinó que s'integren a la maquinària organitzativa i electoral dels seus partits. Potser hauria de dir que no trepitjaven la Diputació, perquè em consta que des que la justícia furga el tema, pels passadissos de la "Dipu" corre més gent que mai. Alguns són autèntics desconeguts a la casa. Altres no saben ni on anar a laborar físicament, ni què carai han de fer perquè mai va estar prevista la seva presència. El rècord el té un antic assessor de la Diputació de Girona que, en tota una legislatura cobrant una voluminosa nòmina de l'ens provincial, hi va anar com a molt dues vegades en quatre anys. La resta del temps treballava al seu partit, i no a Girona, sinó a Barcelona i dedicat a afers cubans.

divendres patronat de turisme

El Patronat de Turisme de Girona disposa per a aquest any d'un pressupost de 4.810.000 euros amb la idea de potenciar la promoció exterior. En un país on tots els pressupostos baixen, el d'aquest organisme de la Diputació augmenta un 2,24%. Desconec l'eficàcia que té el Patronat i quin retorn té la seva acció que porta al llarg de ?l'any tècnics i nombroses delegacions de polítics -com el president de la Diputació, que no se'n perd ni un- a viatjar per tot el planeta presumptament a promocionar les comarques de Girona. També es dedica a portar aquí convidats de tot el globus per mostrar les excel·lències del país perquè facin twits. En un temps que tot s'estudia, no estaria gens malament saber si el paper d'aquest vell Patronat és tan transcendental com per disposar de quasi 5 milions d'euros per gastar a lliure albir.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/comarques/2014/01/19/diumenge-dietari/652483.html?utm_source=rss